

COLUMN 18 juni 2016 - Columnist: Peter Drijver

Participerend Wonen

Voor wie in een studentenflat of studentenhuis gewoond heeft, kan het eigenlijk geen nieuws zijn. Als je samenwoont, kan je huishoudelijke taken en dagelijkse weetjes en ervaringen met elkaar delen. Dat is minder werk, goedkoper en vooral een stuk gezelliger.

Met een groepje mede-architectuurstudenten in Delft maakten we een tegenplan voor tijdelijke studentenkamers in Delft; ons plan werd gebouwd omdat de kamers groter, de huren lager en de verdiepingen gezelliger waren.

Eenmaal afgestudeerd, maakten we een tegenplan voor de Panderfabriek aan het Haagse Buitenum. Dat zou gesloopt worden, maar we vonden 'm te mooi. We maakten een plan met begeleide kamerbewoning, met woongroepen en met Groepswonen door Ouderen, dat toen enkel nog het Sierkan-project tegenover het Gemeentemuseum bewoonde. Duivesteijn¹ en van Otterloo² vonden het een mooi initiatief, dus het mocht gebouwd worden.

We bouwden nog een Woongroep door Ouderen aan de Beeklaan, Bindraban Bhawan. Het blijft vreemd, dat vandaag de dag woningen voor gezinnen nog steeds de maat der dingen zijn, en dat woongroepen worden beschouwd als bijzondere huisvesting.

We weten immers, dat begeleide bewoning in kleine huizen beter gaat met een vast stel, dat als een kloek op de kuikens past. Of het nu jongeren met handicaps zijn of ouderen met geheugenproblemen. We bouwden er laatst twee projecten voor in Gouderak.

Nee, je zou je een glijdende schaal kunnen voorstellen, waarin je dingen met elkaar deelt: een tuin, een logeerkamer, een auto, een gereedschapskist of een chique badkamer. We zijn nog te veel gewend studenten-woongroepen als een voorbijgaande fase te zien, net als de wens van ouderen om zelfstandig maar mét elkaar te midden van de stad te kunnen wonen.

In de Blauwe Aanslag zijn onze kinderen geboren en hebben er bewonderenswaardige sociale vaardigheden aangeleerd. Toen ze 14 en 16 waren gingen we pas als een gezin in een huis wonen. En, het zou zo maar kunnen dat we straks weer met een stel vrienden in een groot huis gaan wonen.

Wen er maar aan, het is geen levensfase maar voor velen een stap in de verdere individualisering en collectivisering tegelijk.

1 Adri Duivesteijn, Wethouder Ruimtelijke Ordening en Stadsvernieuwing, Den Haag 1980 – 1989

2 Gerard van Otterloo, Mede-wethouder